NORAKSTS
Lieta Nr.A42609407

S P R I E D U M S
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā, 2009.gada 2.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Ozola,

piedaloties pieteicējam *A.K.*, */personas kods/*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Dobeles rajona policijas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim Jānim Apinim,
atklātā tiesas sēdē Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.K.* pieteikumu par Valsts policijas Dobeles rajona policijas pārvaldes priekšnieka 2007.gada 27.jūlija lēmuma Nr.020-20/19-K-134 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 3.aprīlī Valsts policijas Dobeles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas (ceļu policijas nodaļas) jaunākais inspektors noformējis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA135626 par to, ka 2007.gada 3.martā (*domāts – 3.aprīlī*) plkst.15.45 pieteicējs Naudītes pagastā, Dobeles rajonā pa ceļu Dobele-Īle-Auce 8km, virzienā no Dobeles uz Īli, vadījis automašīnu VW Golf ar */reģistrācijas numurs/* un izraisījis sadursmi pretējā braukšanas joslā ar automašīnu VW Passat ar */reģistrācijas numurs/*, kas izbraukusi no mājām „*/Nosaukums/*".

2007.gada 18.aprīlī Valsts policijas Dobeles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas (ceļu policijas nodaļas) priekšnieks pieņēmis lēmumu Nr.020/PA135626, ar kuru pieteicējs administratīvi sodīts par viņa izdarīto administratīvo pārkāpumu, atbildība par kura izdarīšanu noteikta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (LAPK) 149^4.panta četrpadsmitajā daļā, piemērojot pieteicējam naudas sodu 5 latu apmērā.

Valsts policijas Dobeles rajona policijas pārvaldes priekšnieces pienākumu izpildītājs, izskatot pieteicēja apstrīdēšanas sūdzību, 2007.gada 27.jūlijā pieņēmis lēmumu Nr.020-20/19-K-134 (turpmāk tekstā – Lēmums), ar kuru atstājis negrozītu Valsts policijas Dobeles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas (ceļu policijas nodaļas) priekšnieka 2007.gada 18.aprīļa lēmumu.

Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs 2007.gada 3.aprīlī plkst.15.45 Dobeles rajonā, Naudītes pagastā, pa ceļu Dobele - Īle - Auce, virzienā no Dobeles uz Īli, vadījis automašīnu VW Golf. Ceļa 8.kilometrā no labās puses, no piebraucamā ceļa, kas ved uz mājām „*/Nosaukums/*", nepalaižot pa galveno ceļu braucošo pieteicēja vadīto automašīnu, izbraukusi *L.Š.*, kura vadīja automašīnu VW Passat. Pieteicējs, lai izvairītos no sadursmes, bremzējot iebraucis pretējā braukšanas joslā, kurā notikusi sadursme ar *L.Š.* vadīto automašīnu.

[2] 2007.gada 3.septembrī Administratīvā rajona tiesa saņemts pieteicēja pieteikums, kurā lūgts atcelt Lēmumu, norādot turpmāk minētos argumentus.

[2.1] Pieteicējs ir nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības, jo ceļu satiksmes negadījumu izraisīja *L.Š.* un pieteicējs uzskata, ka:

[2.1.1] *L.Š.* rupji pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 78.punktu, jo izbraucot uz ceļa no blakus teritorijām (pagalmiem, stāvvietām, degvielas uzpildes stacijām, uzņēmumiem u.tml.),

transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš gājējiem un citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, kas virzās pa ceļu. Tas, ka *L.Š.* nedeva ceļu transporta līdzeklim, kas brauca pa galveno ceļu, bija ceļu satiksmes negadījuma galvenais iemels.

[2.1.2] *L.Š.* pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 70.punktu – pirms manevra, braukšanas sākšanas un nogriešanās, nepārliecinājās par ceļu satiksmes drošību un par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki.

[2.1.3] *L.Š.* pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 1.37.punktu, jo tiesības braukt iecerētajā virzienā pirmajam attiecībā pret citiem ceļu satiksmes dalībniekiem bija pieteicēja vadītajam transporta līdzeklim.

[2.1.4] *L.Š.* pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 10.punktu, jo ceļu satiksmes dalībniekiem un citam personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

[2.2] Pieteicējs norāda, ka viņš nav pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 10. un 113.punkta prasības, jo *L.Š.* izdarītā manevra rezultātā bija spiests bremzēt, zaudējot kontroli par transporta līdzekli un inerces spēka rezultāta viņa vadītā automašīna ieslīdēja pretējās kustības joslā; tā nav aprīkota ar ABS (antibloķēšanas sistēmu) sistēmu un nav vadāmā pēc bremzēšanas uzsākšanas, jo bremzēšanas rezultātā bloķējas automašīnas riteņi.

[2.3] Pieteicējprāt, lietā veiktās ekspertīzes eksperta secinājumi ir pretrunīgi un nav pamatoti, jo:

[2.3.1] saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 3.punktu transportlīdzekļu braukšana Latvijā ir noteikta pa ceļa labo pusi, bet 98.punkts noteic, ka ārpus apdzīvotām vietām jābrauc iespējami tuvāk brauktuves labajai malai. Ja braukšanai vienā virzienā ir divas vai vairākas joslas, kreisajā malējā joslā atļauts iebraukt tikai tad, ja citas braukšanas joslas ir aizņemtas, kā arī lai nogrieztos pa kreisi vai apgrieztos braukšanai pretējā virzienā.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs pirms sadursmes brauca pa brauktuves labo pusi, ceļa platums bija 9m un viena braukšanas josla. Tā kā ir viena braukšanas josla, tad uz pieteicēju neattiecas 98.punkta pirmā teikuma prasības, jo šis punkts noteic transporta līdzekļu kustību divās vai vairākās joslās.

[2.3.2] Eksperta atzinumā noradīts, ka pieteicēja rīcība bija pretruna ar Ceļu satiksmes noteikumu 113.punkta prasībām, kas neatbilst patiesībai un lietas faktiskajiem apstākļiem. Konkrētajā gadījumā *L.Š.* radīja satiksmi traucējošo un bīstamu situāciju, kuras rezultātā pieteicējam bija neatliekami jāsabremzē transporta līdzeklis un šīs bremzēšanas rezultātā pieteicēja transporta līdzeklis VW Golf pēc inerces ieslīdēja pretējā kustības braukšanas joslā, un sadūrās ar *L.Š.* transporta līdzekli VW Passat.

[3] Valsts policijas Dobeles rajona policijas pārvalde (turpmāk arī – atbildētājs), rakstveida paskaidrojumos tiesai pieteicēja prasījumu neatzīst un uzskata pieteikumu par nepamatotu Lēmumā norādīto iemeslu dēļ.

[4] Pieteicējs tiesas sēdē savu prasījumu uzturēja un sniedza paskaidrojumus, kas pamatojās uz pieteikumā ietvertajiem argumentiem.

[5] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumā tiesai norādītiem motīviem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus un noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, secina, ka pieteikums ir apmierināms.

[7] Tiesa lietā konstatē šādus faktiskos apstākļus:

[7.1] 2007.gada 3.aprīlī noformēts ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols Nr.EZ023607, kurā ir fiksēta ceļu satiksmes negadījuma shēma, negadījuma dalībnieki un aprakstīti konstatētie apstākļi (*lietas 38.lapa*); lietas materiāliem pievienotas divas fotogrāfijas no notikuma vietas (*lietas 48.lapa*);

[7.2] 2007.gada 3.aprīlī pieteicējs paskaidrojumā norādījis, ka 3.aprīlī ap plkst.15.45 vadījis automašīnu VW Golf Dobeles rajonā pa ceļu Dobele-Īle, Īles virzienā, (ceļš bijis sauss, grantēts) ar ātrumu 85-90km/h. Tad ievērojis, ka apmērām 60m priekšā no mājām, kas atrodas labajā ceļa pusē, izbrauc automašīna, kas nedaudz piebremzējusi, kad vadītāja skatījusies Īles virzienā. Minētās automašīnas priekšējā daļa jau atradusies pieteicēja braukšanas joslā, kad pieteicējs uzsācis apbraukšanas manevru, apbraucot pa kreisi un iebraucot pretējā braukšanas joslā. Bet otrā automašīna turpinājusi braukt, nepaskatoties pa kreisi, kā rezultātā pieteicējs sācis bremzēt. Pieteicēja automašīna sākusi pa grants ceļu slīdēt, pēc kā notika sadursme (*lietas 40.lapa*);

[7.3] 2007.gada 3.aprīlī *L.Š.* paskaidrojumā norādījusi, ka 3.aprīlī ap plkst.15.45 vadījusi automašīnu VW Passat Dobeles rajonā, Naudītes pagastā, un izbraukusi no mājām „*/Nosaukums/*" virzienā uz ceļu Dobele-Īle. Piebraucot pie ceļa, redzējusi, ka no Dobeles Īles virzienā tuvojas automašīna, bet attālumu pateikt nevar. Nedaudz piebremzējusi un turpinājusi lēnām braukt, jo bija pārliecināta, ka varēs izbraukt uz ceļa. Tad automašīna, kas tuvojās no Dobeles, iebrauca pretējā braukšanas pusē, kur notikusi sadursme (*lietas 42.lapa*);

[7.4] 2007.gada 3.aprīlī Valsts policijas Dobeles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas (ceļu policijas nodaļa) jaunākais inspektors noformējis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA135626, kurā konstatējis, ka pieteicējs izraisījis sadursmi pretējā braukšanas joslā ar automašīnu VW Passat, kas izbrauca no mājām „*/Nosaukums/*" (*lietas 39. lapa*);

[7.5] 2007.gada 18.aprīlī Valsts policijas Dobeles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas (ceļu policijas nodaļas) priekšnieks pieņēma lēmumu saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta četrpadsmito daļu par pieteicēju administratīvo sodīšanu ar naudas sodu 5 latu apmērā (*lietas 37.lapa*);

[7.6] 2007.gada 23.maijā pieņemts lēmums par autotehniskās ekspertīzes nozīmēšanu (*lietas 57.lapa*); 2007.gada 24.jūlijā Valsts tiesu ekspertīžu biroja Tehnisko ekspertīžu departamenta eksperta atzinumā Nr.07-1132 secināts, ka pieteicējam bija jārīkojas atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 98., 112. un 113.punkta prasībām, kas no tehniskā redzes viedokļa arī ir uzskatāms par sadursmes rašanās iemeslu (*lietas 65.-68.lapa*)

Valsts policijas Dobeles rajona policijas pārvaldes priekšnieces pienākumu izpildītājs, izskatot pieteicēja sūdzību par Valsts policijas Dobeles rajona policijas pārvaldes Kārtības policijas biroja 3.nodaļas (ceļu policijas nodaļas) priekšnieka 2007.gada 18.aprīļa lēmumu, 2007.gada 27.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.020-20/19-K-134, ar kuru atstāja negrozītu apstrīdēto lēmumu (*lietas 32. – 34.lapa*).

[8] Lietā nepastāv strīds par atbildētāja konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, bet ir strīds par to, vai pieteicējs ir izdarījis pārsūdzētajā Lēmumā konstatēto administratīvo pārkāpumu, tas ir, vai pieteicēja rīcība uzskatāma par sadursmes rašanās iemeslu.

[9] Atbilstoši Lēmumam pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības, pamatojoties uz LAPK 149.^{4}panta 14.daļu.

Saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta 14.daļu (*tiesību normas izteiktas redakcijā, kas bija spēkā pārkāpuma izdarīšanas dienā*) par citu šajā kodeksā neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam piecu latu apmērā.

Pārsūdzētajā Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs nav ievērojis Ceļu satiksmes noteikumu 98., 112. un 113.punktu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 98.punktu ārpus apdzīvotām vietām jābrauc iespējami tuvāk brauktuves labajai malai. Ja braukšanai vienā virzienā ir divas vai vairākas joslas, kreisajā malējā joslā atļauts iebraukt tikai tad, ja citas braukšanas joslas ir aizņemtas, kā arī lai nogrieztos pa kreisi vai apgrieztos braukšanai pretējā virzienā.

Ceļu satiksmes noteikumu 112.punkts noteic, ka transportlīdzekļa vadītājam jābrauc ar ātrumu, kas nepārsniedz noteiktos ierobežojumus, ņemot vērā ceļu satiksmes intensitāti, transportlīdzekļa un kravas īpatnības un stāvokli, kā arī ceļa un meteoroloģiskos apstākļus (īpaši redzamību braukšanas virzienā).

Ceļu satiksmes noteikumu 113.punkts noteic, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc.

Tādējādi no minētajām tiesību normām tiesa konstatē, ka transportlīdzekļa vadītājam normatīvie akti uzliek par pienākumu būt uzmanīgam un piesardzīgam braucējam un adekvāti reaģēt uz negaidītām situācijām.

[10] LAPK 9.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Panta otrā daļa noteic, ka šā panta pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

No minētā izriet secinājums, ka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, kā arī konkrētas personas vainu var konstatēt vienīgi balstoties uz lietā esošiem un objektīvi pārbaudāmiem pierādījumiem.

Līdz ar to par pierādījumiem konkrētajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols *(lietas 39.lapa)*, ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols un notikuma vietas shēma (*lietas 38.lapa*), pieteicēja paskaidrojums *(lietas 40.lapa), L.Š.* paskaidrojums *(lietas 42.lapa*), eksperta atzinums *(lietas 66.-68.lapa)* un fotogrāfijas *(lietas 48.; 61.-63.lapa).*

[11] No LAPK 149.^{4}panta 14.daļas izriet, ka administratīvā pārkāpuma sastāvu veido:

1) administratīvā pārkāpuma objekts – ceļu satiksmes drošība;

2) administratīvā pārkāpuma objektīvā puse – aktīvas darbības, transportlīdzeklim piedaloties ceļu satiksmē, izdarot citu kodeksā (LAPK) neminētu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu;

3) administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse – ar nodomu izdarīts pārkāpums;

4) administratīvā pārkāpuma subjekts – (atbilstoši LAPK 12.pantam) persona, kura sasniegusi četrpadsmit gadu vecumu.

[12] Konkrētajā gadījumā administratīvā pārkāpuma lietas izskaitīšanas gaitā atbildētājs, pamatojoties uz eksperta atzinumu, nonācis pie secinājuma, ka pieteicējs ir daļēji vainīgs notikušajā sadursmē. Līdz ar to atbildētājs secinājis, ka norādītajā vietā, vadot transportlīdzekli, pieteicējam bija jāievēro iepriekš minēto Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

Ievērojot iepriekš citētajās tiesību normās [9] noteikto, tiesa piekrīt atbildētāja izdarītajiem secinājumiem tiktāl, ka izskatāmajā gadījumā ir konstatējama pārsūdzētajā Lēmumā

norādītā administratīvā pārkāpuma objektīvā puse, jo minētās Ceļu satiksmes noteikumu prasības nav tikušas izpildītas.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka situācijai uz ceļa ir jābūt tādai, ka transportlīdzekļa vadītājam ir iespēja izpildīt normatīvajos aktos noteiktās prasības, piemēram, laikus spēt pamanīt to, ka radīsies ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, un līdz ar to rīkoties saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumos minētajām prasībām. To, ka radīsies ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas ir iespējams pamanīt laikus tad, kad šie šķēršļi vai briesmas ir redzamas vai paredzamas.

Tiesas ieskatā no lietā esošajiem pierādījumiem nepārprotami izriet tieši pretējais, tas ir, vieta, kur notika automašīnu sadursme, no pieteicēja skata punkta (redzamība braukšanas virzienā) nav pietiekoši pārredzama, lai laikus spētu pamanīt iespējamo šķērsli vai briesmas. Minētais apstiprinās ar lietā esošajām notikuma vietas fotogrāfijām (*skat., piemēram, fotogrāfijas lietas 61.-63.lapa*), kurās, vizuāli novērojot apkārtni, redzams, ka ceļš Dobele-Īle gar mājām „*/Nosaukums/*", no kurām izbrauca *L.Š.* vadītā automašīna, nav taisns – tas no Dobeles puses viedo līkumu, kā arī ceļa mālā aug krūmi un egles. Konkrētajā vietā, braucot ar atļauto braukšanas ātrumu (90km/h) pa ceļu Dobele-Īle, Īles virzienā, objektīvi nav iespējams laikus pamanīt, ka tuvojas ceļš no mājas pagalma, un spēt laikus reaģēt uz radušos situāciju, lai šķērsli apbrauktu. No lietas materiāliem neizriet arī, ka uz ceļa Dobele-Īle, konkrētajā ceļa posmā, būtu uzstādītas jebkādas ceļa zīmes.

Turklāt no *L.Š.* paskaidrojuma [7.3] izriet, ka viņa, piebraucot pie ceļa Dobele-Īle, ir redzējusi, ka no Dobeles puses tuvojas pieteicēja vadītā automašīna, bet turpinājusi lēnām izbraukt uz ceļa. Tas, ka tieši *L.Š.* bija iespējams rīkoties atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu prasībām, izriet arī no iepriekš minētājām fotogrāfijām, no kurām redzams, ka, izbraucot no mājām „*/Nosaukums/*", ceļš Dobele-Īle ir labāk pārredzams, jo piebraucamais ceļš uz mājām „*/Nosaukums/*" ir izveidots augstāk (iet kalnup) attiecībā pret ceļu Dobele-Īle.

Turklāt tiesa atbildētāja konstatēto, ka ceļa posms, kur notika sadursme, ir taisns (*lietas 38.lapas otra puse*), kā arī eksperta atzinumā minēto, ka brauktuve ir taisna, vērtē kā neprecīzu apkārtnes (notikuma vietas) atveidošanu shēmā. No ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola [7.1], kurā ir fiksēta ceļu satiksmes negadījuma shēma, redzams, ka shēmā atzīmētas tikai pieteicēja vadītā transportlīdzekļa bremzēšanas ceļš 42m garumā, bet no shēmas nav redzams iepriekšējais ceļa posms (kā tas redzams fotogrāfijās). Tātad no minētā nav iespējams secināt, kurā brīdī pieteicējam, izbraucot līkumu, bija iespējams pamanīt radušos situāciju. Līdz ar to tiesa kritiski vērtē arī eksperta atzinumā konstatēto, ka brauktuve ir bijusi taisna, lai tādējādi pieteicējs ievērotu Ceļu satiksmes noteikumu prasības, piemēram, laikus būtu pamanījis izveidojušos ceļu satiksmei bīstamu situāciju, kā rezultātā pieteicējs, spētu samazināt braukšanas ātrumu vai pilnīgi apturējis transportlīdzekli.

No minētās shēmā atzīmētās situācijas neprecizitātes (neiezīmējot, ka ceļš veido līkumu), iespējams ir nepareizs eksperta secinājums, ka pieteicējs ir izmainījis transportlīdzekļa kustības trajektoriju pa kreisi, tādējādi *iebraucis* pretējās kustības joslā. Eksperta atzinumā nav vērtēts vai pieteicēja vadītā transportlīdzekļa bremzēšanas ceļš ir saistīts ar ceļa segumu (grants) un ceļa pagriezienu (līkumu).

No pieteicēja paskaidrojuma izriet, ka jau ievērojot, ka no mājām izbrauc automašīna un kuras priekšējā daļa jau atradusies pieteicēja braukšanas joslā, pieteicējs uzsācis apbraukšanas manevru, tādējādi, tiesas ieskatā, ievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 113.punkta prasību – neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, mēģinājis šķērsli apbraukt.

[13] Ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus, tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā pieteicējam nav bijis iespējams laikus paredzēt, ka, izbraucot no ceļa līkuma, izveidosies satiksmei bīstama situācija, lai spētu samazināt transportlīdzekļa braukšanas ātrumu vai pilnīgi apturēt to. Tiesas ieskatā no konkrētajiem lietas apstākļiem nav iespējams prasīt no pieteicēja, lai viņš pāris sekunžu laikā spētu pamanīt izveidojušos ceļu satiksmei bīstamu šķēršļi un vēl paredzēt cita transportlīdzekļa vadītāja rīcību.

Tiesa uzskata, ka nav adekvāti prasīt no personas Ceļu satiksmes noteikumu prasību ievērošanu tādā situācijā, kad personai faktiski nav reālas iespējas normatīvajos aktos noteiktās prasības izpildīt.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā nav konstatējama neviena no vainas formām pieteicēja darbībās. Pieteicējam nav bijis ne tieša, ne varbūtēja nodoma neievērot Ceļu satiksmes noteikumus un izraisīt ceļu satiksmes negadījumu. Turklāt, pat uzmanīgi braucot ar ārpus apdzīvotām vietām atļauto ātrumu 90km/h, notikuma vietas nepietiekamās pārredzamības dēļ pieteicējam nav bijis iespējams savlaicīgi pamanīt (pieteicējs nevarēja un viņam nevajadzēja paredzēt), ka no pagalma vai piebraucamā ceļa izbrauks cits satiksmes dalībnieks, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumus (pirms manevra nepārliecinoties par ceļa satiksmes drošību, par to, vai netiks traucēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, par ceļa nedošanu citiem satiksmes dalībniekiem, par satiksmei bīstamu un traucējošu situāciju radīšanu (turpinot kustību, kad pieteicējs jau bija sācis apbraukšanas manevru)).

Līdz ar to pieteicējam atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 113.punktam nebija iespējams laikus pamanīt ceļu satiksmei bīstamu šķērsli, kā arī apbraukt to, un attiecīgi rīkoties saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumos izvirzītajām prasībām.

Tādējādi tiesa secina, ka konkrētajā gadījumā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, jo iztrūkst subjektīvā puse.

[14] LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Ņemot vērā to, ka izskatāmajā gadījumā nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs, jo iztrūkst viens no četriem obligātajiem elementiem - subjektīvā puse, tad lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir jāizbeidz.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, kā arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 1.punktu un 286.panta pirmās daļas 3.punktu,

nosprieda

apmierināt *A.K., /personas kods/*, pieteikumu.

Atcelt no pieņemšanas dienas Valsts policijas Dobeles rajona policijas pārvaldes priekšnieka 2007.gada 27.jūlija lēmumu Nr.020-20/19-K-134 un **izbeigt** administratīvā pārkāpuma lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese (*paraksts*) S.Ozola

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ S.Ozola
Jelgavā, 2009.gada 2.jūnijā